

Bettina Post – socialrådgiveren fra gulvet

Formandsportræt

Af Nicolai Paulsen og Søren Jul Andersen

Historiegruppen - 2025

Dansk Socialrådgiverforening

Forord

Nicolai Paulsen og Søren Andersen har haft en samtale med Bettina Post for at lave et formandsportræt. Bettina Post var næstformand i Dansk Socialrådgiverforening (DS) i perioden 2004-08 og efter formand Henning Breinholts død i 2008, blev Bettina Post valgt som formand frem til 2012.

I dag er hun ansat som Borgerrådgiver i Høje-Taastrup kommune med direkte reference til borgmesteren.

Programerklæring

Bettina Post var overrasket over valget til næstformand, fordi hun var i valgkamp med to kandidater, der havde lang erfaring i organisationen og Hovedbestyrelsen.

Bettina Post havde to programpunkter:

- 1) Det skal give mening at være medlem af DS,
- 2) Socialrådgiverne skal frem i lyset sammen med faget.

Bettina var glad men overrasket over, at hun som intern kritiker blev valgt. Som en veninde sagde "demokratiet virker".

Set i bakspejlet kan man sige, at DS havde fået en daglig politisk ledelse som i høj grad kunne gå på to eller tre ben: ansættelsesvilkår, faget og vilkårene for faget.

Der var stærke kompetencer i spidsen for DS, men Bettina fik alligevel et chok, da hun blev valgt. "Jeg havde jo ingen anelse om, hvad jeg stillede op til og kendte siger og skriver ikke et øje".

I den første tid måtte hun klare den stejleste læringskurve, hun nogensinde havde været ude for og det varede en rum tid, før hun faldt i hak med Hovedbestyrelsen og sekretariatet, der i øvrigt var fantastisk. Hvad ville den nye næstformand? Da hun fandt ud af det, så spillede klaveret.

"Jeg er ikke den type, der går og snakker i krogene for at samle et flertal, det interesserer mig ikke. Jeg er af den opfattelse, at de bedste argumenter vinder, så når de har hørt mine, så er den hjemme", siger Bettina.

Sådan er politik ikke, så det tog lang tid for hende at blive politisk leder og et magtmenneske blev hun aldrig.

I 2004, hvor Bettina Post bliver valgt til næstformand i kampvalg med Frederik Bülow Christensen, Rikke Terslev Bengtson og Flora Gosh, er de landspolitiske rammer en relativ ny blå regering støttet af Dansk Folkeparti, der ifølge Bettina og kollegaerne i Gentofte kommune vedtog lovgivning, der spændte ben for ordentligt socialt arbejde.

I den situation manglede hun og kollegaerne deres fagforening. De syntes ikke, at DS stod op for dem og det sociale arbejde, en kritik hun fremførte i

fagbladet Socialrådgiveren. På den baggrund opfordrede kollegaer og venner hende til at stille op til næstformandsposten.

Kommunal ansættelse var no go

Bettina Post er uddannet i 1988 og stemningen og fortællingen på uddannelsen var, at man ikke skulle søge job i kommunerne. Man fik ikke lov til noget og det var ikke i kommunerne det sneede.

Efter en årrække som ansat i AMU-systemet (arbejdsmarkedsuddannelser), primært med vejledning af unge kontanthjælpsmodtagere, bliver Bettina ansat i familieafdelingen i Ballerup kommune og arbejdede med udsatte børn og familier. Det var de mest krævende tre år, jeg har haft i faget. Vi fik indblik i så meget og kunne gøre så lidt, husker hun.

"I de tre år gik det op for mig, at den kommunale forvaltning var omdrejningspunkt for alt, hvad der overhovedet kan foregå i socialt arbejde. Det er en bevilling, der sætter gang aktiviteter og forandringer. Derfor skal alle de dygtigste socialrådgivere ansættes i kommunerne, så der kan blive truffet gode afgørelser", mener Bettina.

Hvorfor blev beskæftigelsespolitikken og beskæftigelsesminister Claus Hjort Frederiksen en slagmark?

Bettina Post kom ind i DS med indgående viden om beskæftigelsespolitikken, da jobbet som socialfaglig koordinator i Gentofte betød, at hun skulle være med til at omsætte den nye beskæftigelseslovgivning for socialrådgiverne.

Hendes interesse for området blev provokeret af beskæftigelsesminister Claus Hjort Frederiksens fremfærd. Masser af regelændringer med skærpelse af vilkårene for de ledige kombineret med mistillid til medarbejderne og de arbejdsløse. Han var nærmest af den opfattelse, at alle ansatte modarbejdede hans mål med lovgivningen.

DS gennemførte en omfattende kritik af lovgivningen og konsekvenserne for de arbejdsløse og socialrådgivernes arbejdsvilkår. Kritikken omfattede også

politikeren Claus Hjort Frederiksen, hvilket besværliggjorde en konstruktiv dialog parterne imellem.

Sammen med HK Kommunal bakkede vi dog op om etablering af Jobcentrene, fordi det var en god idé at samle indsatsen et sted. Det faldt ikke i god jord hos LO (nu FH), som forsøgte at tale os fra det. LO ønskede at fastholde a-kassernes centrale rolle i jobformidlingen, fortæller Bettina Post og fortsætter, vi førte en indædt kamp for at gøre opmærksom på, at alle ledige ikke kunne vendes i døren. De ledige havde forskellige problemer og skulle behandles forskelligt. Det var ikke one size fits all. Det varede længe, før vi fik ret i det synspunkt.

DS-krav om differentieret indsats og en indsats der gav mening, førte til mange slagsmål med ministeren. Han var så træt af Bettina Post, at han ignorerede flere frokostinvitationer, hvor hun ville forsøge at forklare sig og skabe et bedre forhold mellem de to.

Det endte dog med, at hun fik en krammer af ministeren, da de tilfældigt mødtes på Forsorgsmuseet i Svendborg i forbindelse med udgivelsen af et større værk om socialpolitikken i Danmark. Han fortalte, at han ikke ønskede at mødes med hende, fordi hun var uenig i alt hvad han sagde. Han synes dog, det var fint nok at mødes med hende i "fredstid" og så fik Bettina en krammer.

Om DS og socialrådgiverne fik noget ud af slagsmålet er et godt spørgsmål, siger Bettina. Det blafrer lidt i vinden, men vi fik synliggjort faggruppen og kravene til det sociale arbejde. Samtidig skabte vi en modstand hos Claus Hjort Frederiksen, der ikke fremmede vores sag.

Bettina Post fortæller, hvordan hun oplevede at opnå respekt og blive inviteret til højboards. Hun var inviteret som gæst til Det Kommunalpolitiske Topmøde. Her blev hun kontaktet af Line Barfod fra Enhedslisten, der undrede sig over, at DS ikke var inviteret med som deltager i disse møder. Efterfølgende kontaktede Bettina Kommunernes Landsforening (KL) for at få en invitation. Det endte med, at hun sad til bords med statsministeren og KL-direktøren. Senere hilste hun på statsminister Lars Løkke Rasmussen og præsenterede sig, Lars Løkke kvitterede med at sige, at han godt vidste hvem hun var.

Et af de små tegn på, at Bettina Post og DS var på politikernes lystavle, en lystavle medlemmerne sjældent så.

Samarbejdet med formanden Henning Breinholt

Objektivt set lå det til højrebenet, at Henning tog sig af overenskomsterne og forhandlingerne herom og Bettina tog sig af faget, lovgivningen og det sociale arbejde. Der blev ikke lavet en egentlig aftale om opgavefordeling, husker Bettina, men i og med, at hun var meget udfarende i den faglige og socialpolitiske diskussion, kom hun til at fylde rigtig meget og løb i høj grad med dagsordenen og blev udadtil billedet på DS.

Det var Henning ikke altid tilfreds med, fortæller Bettina, men det førte ikke til et brud mellem dem, for han kunne godt se, at det Bettina gjorde, styrkede socialrådgiverne, faget og satte godt socialt arbejde på dagsordenen.

Professionsstrategien

En del ledende fagforeningsfolk har været længe væk fra deres fag og de vilkår faget fungerer under. Det er ikke godt, når de skal udtale sig om praksis.

Her stod Bettina Post stærkt. Hun havde aktuel viden og erfaring og lavede jævnligt "ground check" hos venner og gamle kollegaer om tingenes tilstand. Hun havde en hovedregel om aldrig at tale en sag eller forløb ned, men hele tiden være opmærksom på løsningsmuligheder og hvad kunne vi have gjort anderledes.

Er det ud fra den tilgang at ideen om professionsstrategien fødes, kunne man spørge?

Det mener Bettina ikke. Det var oppe i tiden at formulere og arbejde med faglige strategier og mål. Hun husker, at vi blev inspireret af Ergoterapeutforeningen, der netop havde arbejdet med en professionsstrategi.

Vi besluttede at udvikle en professionsstrategi. Ifølge Bettina passede det fint med hendes mission om at få sat socialrådgiverfaggruppen på landkortet. Det

var ikke nemt for sekretariatet, fordi nu kunne de ikke bruge de sædvanlige drejebøger men måtte udvikle et projekt, hvor processen var bottom up. Medlemmernes dagsorden skulle i centrum og det krævede hårdt arbejde at holde fast og begejstre sekretariatet, fortæller Bettina

Her på afstand kan hun bare konstatere, at arbejdet og processen gav vældig energi og entusiasme til alle. Vi fik slået fast, hvorfor det er godt at socialrådgiverne findes.

Bettina understreger, at strategien hjalp hende meget, for hun vidste, at den var udviklet af og sammen med medlemmerne.

Alle ved, at socialrådgivere er uundværlige, når sociale problemer skal opdages, forbygges, løses – og debatteres. Sådan lyder visionen for socialrådgiverfaget.

Visionen konkretiseredes af seks strategiske mål:

Indflydelse

Afbureaukratisering

Forebyggelse

Forskning

Omdømme

Tværfaglighed

Implementeringen af strategien og de strategiske mål medførte omfattende medlemsdiskussioner og aktiviteter.

Strategien er fortsat på DS hjemmeside og anvendes på socialrådgiveruddannelsen.

Formand Henning Breinholt sygemeldes og dør i 2008

Hennings alvorlige sygdom gav selvfølgelig Bettina anledning til overvejelser, hvad nu? Men hun havde allerede før Hennings sygdom gjort op, at hun ville stoppe som næstformand.

Det stod dog hurtigt klart, at Henning ikke kom tilbage og i den situation husker Bettina en forandret tilgang til opgaverne for hende selv, Hovedbestyrelsen og regionsformændene. Vi rykkede sammen i bussen og udvidede i en periode forretningsudvalget med de tre regionsformænd. Hvor hun hele tiden havde oplevet at ligge i krig med nogle i Hovedbestyrelsen og skulle bevise noget, så blev stemningen, at nu skal vi hjælpe hinanden. Det var en positiv oplevelse, husker hun.

”Vi var på et seminar for regionsbestyrelserne, hvor jeg blev opfordret til at stille op, hvilket overraskede mig meget. Det blev jeg meget glad for, opfordringen og opbakningen var en forudsætning for, at jeg turde stille op. Jeg havde jo tænkt, de vil ikke have mig, men det ville de”, siger Bettina.

Bettina Post stillede op til formandsposten i 2008 med løftet om at fortsætte med det, hun var god til og brændte for og så skulle vi finde en næstformand, der havde Henning Breinholts kompetencer.

Bettina vælges uden modkandidater som formand og Ulrik Frederiksen vælges, efter kampvalg med Susanne Grove, Tina Iversen og Lillian Bjørkstein, til næstformand.

Helle Thorning regeringen tiltræder i 2011

Efter Thorning regeringens tiltrædelse oplever Bettina, at der er hul igennem til politikere og embedsværk. Det er let at få fat i for eksempel Villy Søvndal (formand for SF), Radikale Venstre inviterer hende til møde, hvor hun tegner og fortæller om faget, det socialpolitiske felt og socialrådgivernes uundværlighed.

Bettina kommer tæt på beskæftigelsesminister Mette Frederiksen, der inviterer på kaffe. Her beklager Mette Frederiksen sig over embedsværket, der stadig tror, det er en venstre minister. Hun vil gerne have vores ideer og forslag, husker Bettina.

Med regeringsskiftet kom vi helt ind i maskinrummet, fortæller Bettina, det var meget tilfredsstillende. Vi var efterspurgt som dialogpartner, husker hun og regeringen ville gerne vide, hvad den skulle gøre i stedet for at videreføre den tidligere regerings politik.

"At vi ender i tæt dialog med regeringen, skyldes selvfølgelig regeringsskiftet men nok så væsentligt, at det er frugten af 6 års hårdt arbejde med konstruktiv kritik og synlighed i pressen", siger Bettina.

Får DS så noget ud af den tætte kontakt, er et naturligt spørgsmål?

Set i bakspejlet vil Bettina godt diskutere, om det var klogt at gå i så tæt dialog med regeringen.

DS og socialcheferne havde udviklet ideen til ressourceforløb (forløbene skulle afdække den lediges ønsker og kompetencer med efterfølgende uddannelse), da vi var enige om, at der skulle laves et eller andet for den gruppe af borgere, der var langt fra arbejdsmarkedet. "Jeg kaldte det "en rådigheds fri periode" og havde et forslag der så anderledes ud end resultatet", siger Bettina. Hendes eftertanke er, at man skal være varsom med at komme med gode ideer til politikerne, for som interesseorganisation er du ikke med hele vejen til vedtagelsen.

"Men ideen med, at borgeren sidder for bordenden sammen med en række fagpersoner, der har viden og forstand på de problemer og udfordringer, der står i vejen for borgeren, er fortsat god", siger hun.

Mette Frederiksen var meget lydhør overfor vores forslag og efterlyste, hvordan man kunne forebygge, at så mange fik førtidspension. Det var på den baggrund, og fordi en række af vores egne forslag var indarbejdet, at vi bakkede op om pensionsreformen, husker Bettina Post.

Men hun konstaterer, at beskæftigelsesindsatsen har udviklet sig til et mareridt af møder og bureaukrati og har haft store omkostninger for mange borgere.

Nye rammer og indhold for uddannelsen

De sociale højskoler blev nedlagt og erstattet af professionshøjskoler som organisatorisk ramme for blandt andet socialrådgiveruddannelsen.

Vi arbejdede også med selve uddannelsen, fortæller Bettina. Vi havde et heftigt slagsmål med Beskæftigelsesministeriet, der gerne ville have undervisningsmoduler med administration og it-systemer. Fra politisk hold var

der desuden stærke ønsker om en specialisering af uddannelsen. Hun fortæller, at DS var modstander af, at der blev lavet tre uddannelser i en. Vi ønskede den brede uddannelse, det ville give socialrådgiverne bedre mulighed for at søge forskellige jobs. Det endte med, at uddannelsen kunne tones i beskæftigelse, børn og unge og familie.

Vi undersøgte behovene på jobcentrene og ud af det kom ønsket om tværfagligt samarbejde. Det blev til undervisningsmoduler, hvor socialrådgiverne var sammen med andre relevante faggrupper, fortæller hun.

Forholdet til medlemmerne og organisationen

Der var ingen tvivl om, at medlemmerne bakkede op om Bettina Post. Hun havde talt medlemmerne op, de var nødvendige når sociale problemer skulle løses. Hun havde – tro overfor sin programerklæring - italesat de udfordringer socialrådgiverne havde med den eksisterende lovgivning og hvordan det spændte ben for det sociale arbejde.

Organisationen er jo flere ting. Bettina havde helt klart sine kampe med Hovedbestyrelsen eller rettere sagt, der manglede god kemi mellem nogle medlemmer af Hovedbestyrelsen og hende, men der var få politiske uenigheder.

Bettina lærte aldrig at forstå visdommen i, at foreningen havde tre selvstændige regioner og et sekretariat. Derfor foreslog hun en enhedsorganisation (apropos beslutningerne om enhedsorganisation i 2024), men det var det rene selvmord, husker hun. Forslaget kom aldrig op at flyve.

Hun har kun roser til sekretariatet. "De var dygtige og præsterede altid det bedste, så vi kunne realisere vores målsætninger", siger hun

En af Bettinas bedste oplevelser var på det første repræsentantskabsmøde efter Henning Breinholts død. Her gik det op for hende, at nu var hun "direktør for det hele" og skulle forstå alle dagsordener og alle dele af organisationen.

Hun stillede sig i spidsen og det, hun troede var umuligt for hende, lykkedes ovenud. Så da hun på talerstolen rundede mødet af, rejste salen sig og klappede længe og begejstret. Det var en stor positiv oplevelse, der satte sig i maven og holdt længe.

Prisen for synligheden og arbejdet for at højne respekten omkring socialrådgiverne var høj. ”Jeg skulle være til rådighed døgnet rundt, uanset om jeg lige var kommet ud af badet, så skulle jeg kommentere et lovforslag og politisk udspil. Jeg fik ikke læst en bog i de 8 år jeg var i DS”, siger hun.

Men alt i alt er hun ikke i tvivl”, det var skidesjovt og spændende at få mulighed for at påvirke den socialpolitiske dagsorden”.

Hvad har bundfældet sig her efter 12 år?

Bettina er ikke i tvivl om, at magten og mulighederne som formand var enorme og det kom som et chok for hende. Oplevelserne af at være inviteret til højborgs med ministre og KL viste, hvor stor magt og indflydelse fagbevægelsen har. Den anden side af mønten er så, at det mange gange er usynligt for medlemmerne, men hvis man gider og prioriterer ressourcerne, så er påvirkningsmulighederne til stede”, konkluderer hun.

Hun brugte magten og indflydelsen til at påvirke den socialpolitiske dagsorden og kunne se resultater. En del af værktøjerne var Pressen. Den kunne ikke komme udenom hende og DS, hvis der skulle diskuteres socialt arbejde.

Man kunne spørge, om Bettina overhovedet behøvede DS? Hun opfatter det sådant, at hun var den der drev diskussionen og påvirkningsprocessen om det sociale arbejde. Her var hun på hjemmebane og kendte lovene og vilkårene i kommunerne.

Bettina er også på det rene med, at hun lykkedes med at synliggøre DS og det sociale arbejde, men hun har også mange gange følt sig som politisk amatør og elefanten i glasbutikken. Modsat andre formænd var hun ikke dybt involveret overenskomstforhandlingerne, ligesom hun ikke bedrev alliance diplomati. Det var argumenterne der talte og hun havde de bedste, følte hun.

Slutspillet

Bettina Posts sidste år i DS (2012) var ikke uden drama og politisk ballade.

Hun var i Australien i faglig sammenhæng, men havde inden afrejsen til Australien givet et interview til Jyllands Posten. I interviewet siger hun, at de velfungerende unge (uddannelses- og aktivitetsparate) skulle have en kontanthjælp svarende til SU. Altså en reduktion i underholdsbeløbet.

Hendes udtalelser får syv medlemmer af Hovedbestyrelsen til at udsende en pressemeddelelse, hvor de erklærer sig fagligt uenige med hende.

Hovedbestyrelsen udtrykker ikke mistillid til Bettina, men hele forløbet munder ud i, at Hovedbestyrelsen vedtager en række forudsætninger for hvordan unge uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere kunne starte på en uddannelse.

Efterfølgende skriver Bettina på lederplads i Socialrådgiveren, "... jeg beklager ... jeg har været for hurtig ude i forhold til baglandet. "

Hele forløbet var meget voldsomt for Bettina og blev efterfulgt af en decideret shitstorm. Hun fortæller, at hun var i overvejelser om at trække sig som formand, fordi livet er for kort til den slags, men valgte dog at blive perioden ud og stoppede i god ro og orden og stående ovationer på repræsentantskabsmødet i 2012.

Blå bog

Bettina Post

2016- Borgerrådgiver i Høje-Taastrup Kommune

2014-2016 Chefkonsulent og socialfaglig ekspert på Institut for Socialt Arbejde under Det Samfundsvidenskabelige og Pædagogiske fakultet på Professionshøjskolen Metropol.

2013-2014 Direktør i headspace

Dec. 2012- Direktør i konsulentvirksomheden "Med andre ord ...".

2004-2012 Hhv. Næstformand (2004-2008) og Formand, Dansk Socialrådgiverforening (2008-2012).

2003: Socialfaglig koordinator, Gentofte Kommune

2000: Socialrådgiver, Herlev Kommune, sygedagpenge og kontanthjælp.

1999: Projektmedarbejder, Ballerup Kommune. Opsøgende gadeplansarbejde.

1996: Socialrådgiver, Ballerup Kommune. Familierådgivning.

1989: Faglærer, AMU-Center Storkøbenhavn.

1988: Socialrådgiver, Frederiksberg Kommunes ungdomshybler.

1988 Uddannet socialrådgiver, Den Sociale Højskole København

Andet (uddrag)

Bettina Post har siden 2023 været bestyrer af Familie Journalens brevkasse "Socialt Set", har siddet i bestyrelsen i Retspolitisk Forening (2021-2023), været klummeskribent i flere aviser og været medforfatter og interviewperson i flere (lære-)bøger.

Dansk Socialrådgiverforening
Historiegruppen